

Šalis pagrindinėje baudžiamojoje byloje

ML

Prejudiciniai klausimai

1. Ar su 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2012/13/ES dėl teisės į informaciją baudžiamajame procese ⁽¹⁾ (toliau – Direktyva 2012/13/ES) 4 straipsniu, Direktyvos 2012/13/ES 8 straipsnio 2 dalimi, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 6 straipsnyje įtvirtinta teise į laisvę ir saugumą, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 48 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta teise į gynybą ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje įtvirtinta teise į teisingą bylos nagrinėjimą suderinama tai, kad nacionalinės valdžios institucija suimtam asmeniui sulaukymo metu raštu nepateikia visos (t. y. išsamios) informacijos pagal Direktyvos 2012/13/ES 4 straipsnio 2 dalį (būtent teisė susipažinti su tyrimo dokumentais) ir nesuteikia teisės ginčyti tokio informacijos nepateikimo, kaip numatyta Direktyvos 2012/13/ES 8 straipsnio 2 dalyje? Jeigu atsakymas į šį klausimą būtų neigiamas, ar, atsižvelgiant į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 6 straipsnį ir Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 5 straipsnio 1 dalies c punktą, kurioje nors baudžiamojo proceso stadijoje toks Europos Sąjungos teisės pažeidimas turi įtakos asmens laisvės atėmimo suimant ir skiriant kardomąjį kalinimą, išskyrus patį kardomojo kalinimo pratęsimą, teisėtumui? Ar, atsakant į ankstesnius klausimus, svarbu tai, kad suimtas asmuo kaltinamas sunkiu nusikaltimu, už kurį nacionalinės teisės aktuose numatyta mažiausiai 15 metų laisvės atėmimo bausmė?
2. Ar su 2004 m. spalio 25 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2004/757/TVR ⁽²⁾, nustatančio būtiniausias nuostatas dėl nusikalstamų veikų sudėties požymių ir bausmių neteisėtos prekybos narkotikais srityje 4 straipsniu, Europos Sąjungos sutarties 4 straipsnio 3 dalyje įtvirtintu lojalaus bendradarbiavimo principu ir su Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsniu, Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 82 ir 83 straipsniais, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje įtvirtinta teise į teisingą bylos nagrinėjimą, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 49 straipsnio 3 dalyje įtvirtintu bausmės proporcingumo principu, taip pat proporcingumo, vienodumo, veiksmingumo ir Europos Sąjungos teisės viršenybės principais suderinama tokia nacionalinės teisės nuostata, kaip antai Slovakijos baudžiamojo kodekso 172 straipsnio 3 dalis, kurioje numatyta bausmė už neteisėtą prekybą narkotikais ir pagal kurią teismui nesuteikiama teisė skirti trumpesnę nei 15 metų laisvės atėmimo bausmę ir galimybė atsižvelgti į bausmės individualizavimo principą? Ar atsakant į šį klausimą svarbu tai, kad neteisėtą prekybą narkotikais vykdė nusikalstama organizacija, kaip ji suprantama pagal Europos Sąjungos teisę? Ar nusikalstamo organizacijos sąvoka, kaip ji suprantama pagal 2008 m. spalio 24 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2008/841/TVR dėl kovos su organizuotu nusikalstamumu ⁽³⁾ 1 straipsnio nuostatas, yra savarankiška, atsižvelgiant į suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, susijusią su vienodo Sąjungos teisės taikymo sąlygomis?

⁽¹⁾ OL L 142, 2012, p. 1.

⁽²⁾ OL L 335, 2004, p. 8.

⁽³⁾ OL L 300, 2008, p. 42.

**2017 m. rugsėjo 4 d. Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovėnija) pateiktas prašymas priimti
prejudicinį sprendimą byloje Milan Božičević Ježovnik/Slovėnijos Respublika**

(Byla C-528/17)

(2017/C 374/29)

Proceso kalba: slovėnų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: Milan Božičević Ježovnik

Kita proceso šalis: Slovėnijos Respublika

Prejudiciniai klausimai

1. Ar importuotojas (deklarantas), kuris importo metu prašo neapmokestinti PVM (importas pagal 42 procedūrą) dėl to, kad prekės skirtos tiekti į kitą valstybę narę, atsakingas už PVM mokėjimą (kai vėliau nustatoma, kad būtinos neapmokestinimo sąlygos nebuvo įvykdytos) taip pat, kaip jis atsakingas už skolos muitinei sumokėjimą?
2. Jei atsakymas būtų neigiamas, ar importuotojo (deklaranto) atsakomybė yra tokia pati, kaip apmokestinamojo asmens, kuris vykdo neapmokestinamų prekių tiekimą Bendrijos viduje, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 138 straipsnio 1 dalį?
3. Ar tokiu atveju importuotojo (deklaranto), ketinusio piktnaudžiauti PVM schema, subjektyvus elementas turi būti vertinamas kitaip nei prekių tiekimo Bendrijos viduje, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 138 straipsnio 1 dalį, atveju? Ar toks vertinimas turi būti švelnesnis, atsižvelgiant į faktą, kad per 42 procedūrą muitinė turi iš anksto suteikti leidimą neapmokestinti PVM? Ar griežtesnis, nes atitinkami sandoriai susiję su trečiųjų šalių kilmės prekių pirmuoju patekimu į Europos Sąjungos vidaus rinką?

2017 m. rugsėjo 7 d. Mykola Yanovych Azarov pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. liepos 7 d. Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-215/15 M. Y. Azarov/Europos Sąjungos Taryba

(Byla C-530/17 P)

(2017/C 374/30)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantas: Mykola Yanovych Azarov, atstovaujamas advokatų A. Egger ir G. Lansky

Kita proceso šalis: Europos Sąjungos Taryba

Apelianto reikalavimai

Apeliantas Teisingumo Teismo prašo:

1. panaikinti 2017 m. liepos 7 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-215/15,
2. pačiam galutinai išspręsti bylą ir panaikinti 2015 m. kovo 5 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2015/364 ⁽¹⁾, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/119/BUSP dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims, subjektams ir įstaigoms atsižvelgiant į padėtį Ukrainoje, bei 2015 m. kovo 5 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2015/357 ⁽²⁾, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 208/2014 dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims, subjektams ir įstaigoms atsižvelgiant į padėtį Ukrainoje, tiek, kiek jie susiję su apeliantu ir priteisti iš Tarybos per procesus Teisingumo Teisme ir Bendrajame Teisme patirtas bylinėjimosi išlaidas.
3. Jei nebūtų patenkinti 2 punkte išdėstyti reikalavimai, grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad jis priimtų sprendimą atsižvelgdamas į Teisingumo Teismo sprendime pateiktą teisinį vertinimą, ir atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantas apeliacinį skundą grindžia šiais pagrindais:

1. Bendrasis Teismas pažeidė SESV 296 straipsnį ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnį, kai nusprendė, jog Taryba ribojamųjų priemonių taikymą motyvavo nepadarydama teisės klaidų. Tarybos pateikti motyvai nepakankamai konkretūs ir tikslūs.
2. Bendrasis Teismas klaidingai konstatavo, kad Taryba nepažeidė pagrindinių teisių. Bendrasis Teismas klaidingai įvertino teisės į nuosavybę ir teisės vykdyti ekonominę veiklą pažeidimą. Konkrečiai, Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad priemonės yra tinkamos ir proporcingos. Be to, Bendrasis Teismas padarė procesinių klaidų ir pažeidė procesines teises.